

ὑπερφημίας ἐπεδείκνουν τὴν ἀξιοπρεπῆ πολιτείαν τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐμυκτήριζον αὐτοὺς πρότερον ἐπὶ τῇ τότε ταπεινώσει τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος· καὶ μετὰ θάρρους διπλοσίου ἐξηκολούθησαν τὸν κατὰ τῶν ξενικῶν ἐπιρροῶν ἀγῶνα, φανταζόμενοι ὅτι μακρὰν ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου οἱ κυβερνῆται αὐτοῦ συμπαινεῖται τὴν ὑπὲρ διασώσεως τῆς ἑλληνικῆς τῆς καρδίας παλαιούσαν Κρήτην. Φυσικώτατον ἦτο ἡ ἀκριβὴς διὰ τὴν ἐν Κρήτῃ πολιτείαν τοῦ τιμωρίας τοῦ κ. Μαυρομάτη νὰ γεννήσῃ ἐν Κρήτῃ, ὅχι ἀποθάρρυνσιν, ἀλλ' εἰδὸς τι ἀπογοητεύσεως ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς Ἑλλάδος καὶ μίαν δικαίαν ἀγανάκτησιν. Ὁ ἀδίκηθεις προξενος ἀκούωντος εὐγλωττῶς ὑπερήσπισεν ἑαυτὸν καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην ἄλλης συνηγορίας. Ἐάν, συκοφαντηθεὶς, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὴν παρελθούσαν ὑπηρεσίαν τοῦ καὶ ταύτην συνδυάσῃ πρὸς τὴν τελευταίαν ἐν Κρήτῃ διαγωγὴν του, ἵνα οὕτως ἡ κοινωνία, ἔχουσα πρὸ ἑαυτῆς πάντα τὰ στοιχεῖα, δυνήθῃ ἀσφαλέστερον νὰ κρίνῃ, τοῦτο ἡμεῖς τὸ θεωροῦμεν τόσῳ φυσικὸν καὶ ἐπιτρεπόμενον εἰς ἀδικηθέντα, ὅσῳ καὶ δευτερεύον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ὑφ' ἣν τὸ ζήτημα ἐνδιαφέρει τὴν Κρήτην.

Διότι τοῦτο εἶναι τὸ χερίστον πάντων· βεβαίως ἡ Ἑλλ. κυβερνήσις ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν Τούρκων καὶ τῶν μισελλίων, ἅς καθ' ἐκάστην ἐκτοξεύουσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης, παραδέχεται ὡς ἀληθές καὶ ἐπικυροῖ διὰ τῆς πράξεως τῆς ὅτι καθ' ἐκάστην ὁ Φωτιάδης γράφει εἰς τὸν Σουλτάνον, ὅτι δηλ. ἡ Κρήτη μένει κατευχαραστημένη ὑπὸ τὴν εὐωδίαν τῶν πυλῶν τοῦ Πατισᾶχ, καὶ μόνον οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος ταραζαίει δὲν τὴν ἀφίνουν ἥσυχον νὰ ροφᾷ τὴν ζωγρόν ἐκείνην αὐραν. Ἀλλ' ἰδοὺ εὐρέθη ἡ κυβερνήσις τοῦ Τρικούπη, ἥτις περὶ πολλοῦ ποιούμενη τὴν ἥσυχίαν τοῦ Σουλτάνου, τιμωρεῖ τοὺς θρασείους τούτους ὑπαλλήλους τῆς. Ὡς διπλωμάται τῆς Ἑλλάδος! ἄνθρωποι εἰσθε μὲ νοῦν ἢ χωρὶς νοῦν; Εἰς ἡμᾶς τόσον ἀκατανόητον, τόσον χονδρὸν φαίνεται τοῦτο, ὥστε σταυροκοπούμεθα καὶ ἀποροῦμεν μὲ τὴν ἡλιθιότητά σας. Καὶ δὲν σᾶς παρέχει αὕτῃ ἡ Κρήτη καθ' ἐκάστην ἄπειρα ἐπιχειρήματα ὅπως ἀποδείξῃτε τὸ ἐναντίον, ὅπως πείσητε τὸν κόσμον ὅτι ἡ Κρήτη πράττει μόνον ὅ,τι ἡ καρδιά τις τῇ ὑπαγορεύει; Ἡ χθεσινὴ διαγωγή τῆς ἐν τῇ Συνελεύσει, ἡ σημερινὴ ἐν τῇ βακουφικῇ ζητήματι—ἐν ἀπουσίᾳ παντὸς ἑλληνικοῦ προξένου—αἱ αἰώνια διαμαρτυρίαι τῆς, τὰ τόσα αἵματά τῆς δὲν σᾶς ἤρκεσαν ὅπως πείσητε τὸν κόσμον, ὅτι ἀδίκως σᾶς καθιστᾷ ὑπευθύνους διὰ πᾶν ὅ,τι ἡ Κρήτη πράττει; Ἀλλὰ τότε τί διπλωμάται εἰσθε σεῖς ποῦ νὰ σχισθῇ ἡ γῆ καὶ νὰ σᾶς καταπῇ; Ταπεινούσθε σεῖς, ἀφοῦ τὸ ἀνέχεσθε· δὲν ἔχετε ὅμως κανὲν δικαίωμα νὰ ταπεινούτε καὶ τὴν Κρήτην, παριστῶντες αὐτὴν ὄργανον τῶν πρακτόρων σας. Ἡ Κρήτη ἔχει αὐτοβουλίαν. Ὅ,τι πράττει, τὸ πράττει ἀφ' ἑαυτῆς. Τὸν μῶμον, δν ἠθελήσατε νὰ τῇ προστρίψετε, δὲν θὰ τὸν ἀνεχθῇ καὶ εἰμὶ βέβαιος ὅτι ταχέως θέλει διαμαρτυρηθῇ κατὰ τῆς ὕβρεως, ἣν διὰ τῆς πράξεώς σας φαίνεσθε κυροῦντες, καὶ θέλουν ἐπιστήμως ἀποκρούσει τὴν ὕβριν ταύτην, ἥτις ἀπὸ αὐτῆς τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως· πρόσροχόμενη θὰ ἡδύνατο ὀλεθρίως νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς ταλαίνης Κρήτης.

Κύδων

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ὥρα ἤρξατο ἐγκαταλείπουσα τὴν ἀπὸ πολλοῦ περιβάλλουσαν αὐτὴν κενὴν παγερότητα, ὡς θερμάστρα, ἥτις, ἐσθεσμένη καθ' ὅλον τὸ θέρος, πληροῦται καυσοξύλων καὶ ἀναδίδει φλόγας ὑπὸ τὴν πρώτην πνοὴν τοῦ χειμῶνος, οὕτω καὶ ἡ Ὥρα μὲ τὰ πρῶτα φύχῃ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ ὑπὸ τὴν προσεγγίζουσαν ἀπειλὴν τῶν κοινοβουλευτικῶν κεραυνῶν, ἤρξατο ἀπὸ τῆς χθὲς κοσμουμένη διὰ πολιτικῶν Δελτίων. Καὶ ἔτι πρὸς: ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ὡς πρώτη εἰδησις, ἀντὶ συνήθους τινὸς ἀναγραφῆς τηλεγραφήματος ἐξ Ἀλεξανδρείας ἡ ἐπιστήμης ἀφίξεως, περιέχει πολιτικὴν ὁμολογίαν τῆς Συντάξεως περὶ ἐλευθερίας σκέψεως καὶ φρονήματος ἐκφραζομένου ἐλευθέρως καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς κυβερνήσεως. Εἶνε οἱ λόγοι τῆς. Καὶ νομίζομεν ὅτι βλέπομεν τὸν κ. Τρικούπην πρὸ τοῦ καθρέπτου συνάπτοντα συζήτησιν πρὸς τὸν ἕτερον Τρικούπην, τὸν ἐντὸς τοῦ καθρέπτου κτλ. κτλ.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος καὶ τελειῶν καὶ ἀναμορφῶν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κλάδου, τῶν τόσων δεομένου παρ' ἡμῶν, δν ἀνέλαβε νὰ διοικήσῃ. Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν τέσσαρας νεωτερισμούς, μετ' οὐ πολὺ εἰσαγομένους, καὶ οὐκ ὀλίγον ζυγίζοντας εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ λειτουργίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Εἶνε αὗται: ἡ γυμναστικὴ καὶ εἰς τοὺς Ριζαρίτας, διότι δὲν ἔπεται ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ράσον εἶνε εὐρὺ, πρέπει νὰ καλύπτῃ καὶ τὴν μαλθακότητα. Δεύτερον ἡ σκοποβολὴ δι' ὅπλων Φλωμπέρ. — ὅπλων ἐκτελούντων ἀνευ κρότου τὴν ἐργασίαν των, — εἰς τὸ Δημόσιον Γυμναστήριον. Τρίτον, ἡ ἱστορία τῆς Γυμναστικῆς καὶ ὕγιεινᾶ παραγγέλματα, εἰς τὰ Γυμνάσια· καὶ τέταρτον, ἡ αὐξήσις τῶν μιθῶν τῶν διδασκάλων τῆς Γυμναστικῆς εἰς δρ. 180.

Ἐπειδὴ ἐξεφράσθησαν ἀμφιβολαίαι ὅτι ὁ διαπρεπὴς συνδημότης μας κ. Κ. Φρεαρίτης δὲν θὰ ἐδέχετο θέσιν μέλους τοῦ ἀδελφάτου τοῦ Νοσοκομείου, εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν ὅτι προθύμως ἀπεδέξατο, τοῦθ' ὅπερ ἐμποιεῖ γενικὴν εὐχαρίστησιν, διότι δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἤδη τὸ Νοσοκομεῖον εὖρε τὸν ἀληθὴ κύριόν του.

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργείου ἐπετράπη συμφώνως πρὸς τὸν πέρυσιν ψηφισθέντα ΑΚΕ'. Νόμον ἢ χρῆσις τῆς συμβολικῆς καὶ συνθηματικῆς ἀνταποκρίσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἑσωτερικῷ τοῦ Κράτους διαμεμβρομένων τηλεγραφημάτων. Εὐχάριστον καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινωνικῶν σχέσεων καὶ τῶν συμφερόντων τῶν πολιτῶν.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἀρχάμεναι αἱ ἐξετάσεις ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς πεντήκοντα ἐνωμοταρχῶν μολὶς πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐπερατώθησαν. Φρονοῦμεν ὅτι μετὰ τετράμηνον περίπου παράτασιν ἐξετάσεων, πᾶσα περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, εἶνε ἀδίκια πρὸς τοὺς ἀναμεινοντάς καὶ ζημιουμένους οὕτω. Καὶ τοῦτο γράφομεν, διότι, ὡς μανθάνομεν, ἡ ἐπιτροπὴ σκοπεῖ νὰ προβῇ καὶ εἰς ἐξετάσεις χωροφυλάκων, αἵτινες παραταθήσονται ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ἐξετασθέντων ἐνωμοταρχῶν. Καλὸν θὰ ἦτο νὰ διορθοῦντο συμφορώτερα τὰ πράγματα.

Ἐπὲρ τῶν παθόντων ἐν Θεσσαλίᾳ ἀδελφῶν ἡμῶν ἐκ πῆς

δεινῆς πλημμύρας συνέστη ἐπιτροπὴ δεκαπενταμελὴς, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου, ἀποτελουμένη δὲ ὑπὸ τῶν ἐγκριτωτέρων παρ' ἡμῖν Γραμματεὺς ταύτης εἶνε ὁ Θεσσαλικὸς βουλευτὴς κ. Ἰσχύμαχος. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδημοσίευσεν προκήρυξιν, δι' ἧς αἰτεῖται τὸν ἔρανον τῶν Ἑλλήνων πρὸς εὐκολίαν δὲ τῆς συλλογῆς τῶν συνδρομῶν, δηλοῖ ὅτι ἰδρυθήσονται ἴδιαι ἐπιτροπῆαι ἐν τοῖς κυριωτάτοις κέντροις τῆς τε ἐλευθέρας Ἑλλάδος, καὶ ὅπου ἂν ὑπάρχῃ ἑλληνικὴ κοινότης. Εἶνε περιττὸν, νομίζομεν, νὰ ὑποδείξωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τίνα συνδρομὴν, καὶ τίνα περιθάλψιν ὀφείλουσι νὰ παράσχωσιν εἰς καταστραφέντας ἀδελφοὺς καὶ ὁμοφύλους. Καθ' ἡμᾶς καταλληλότερον κέντρον πρὸς συλλογὴν τοιούτων συνδρομῶν, ἐκτὸς τῶν γραφείων τῶν ἐφημερίδων, δύναται νὰ ᾖσιν καὶ οἱ ναοὶ, ἐνθα ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τιμίου διαχειριστοῦ δύναται νὰ παρέχῃ τὸν ὀβολόν του.

Ἡ μουσοτραφὴς κ. Σαπφὼ Λεοντιάς μετὰ τῆς χαριτοβρύτου θυγατρὸς αὐτῆς Κορίννης ἐπεσκέφθη καὶ δευτέραν φορὰν τὸ Πανεπιστήμιον, παραστᾶσα τὴν μὲν Τετάρτην ἐν τῇ παραδόσει τοῦ κ. Κόντου, χθὲς δὲ ἐν τῇ τοῦ κ. Μιστριώτου, ὅστις καὶ συνέστησεν αὐτὴν ὡς ποιήτριαν. Ἡ φιλομουσία τῆς κ. Σαπφῆς δὲν εἶνε ἄγνωστος· ἀλλ' ὅμως αἱ τοιαῦται αὐτῆς ἐπισκέψεις ὑπομιμνήσκουσιν εἰς ὁποίας περιπαθεῖς καὶ φιλοστόργους ἀγκάλας εἶναι παραδεδομένη ἡ ἐν Σταυροδρομίᾳ Κωνσταντινουπόλεως «Παλλὰς», τὸ μέγα δηλ. ἐκεῖνο Παρθενάγωγέον τοῦ δούλου ἑλληνισμοῦ, πρὸς ὃ τρέφεται γενικὴ ὑπόληψις.

Καὶ δευτέραν φορὰν προσκαλοῦνται σήμερον οἱ ἐνταῦθα Μακεδόνες φοιτηταὶ καὶ μὴ τοιοῦτοι ἐν τῷ καταστήματι τῆς Δημαρχίας περὶ τὴν 8ην ὥραν μ. μ. Ἐν τῇ πρώτῃ συ-

νόδῳ ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν προσελθόντων ἡ συγκρότησις «Μακεδονικοῦ Συνδέσμου» ἐνταῦθα, σήμερον δὲ πρόκειται, καθὼς ἐμάθομεν, περὶ συζητήσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου καὶ τῶν μέσων πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Τὸ «Μὴ Χάνεσαι» εὐχεται εἰς τοὺς Μακεδόνας πλήρη ἐπιτυχίαν τῆς ιδέας αὐτῶν, ἀλλὰ συνιστᾷ αὐτοῖς περισσότερα ἔργα, καὶ ὀλιγώτερα λόγια. Περὶ δὲ προθυμίας δὲν ἀμφιβάλλει.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Δευτέρας δημοσιεύομεν ἐκλογικὴν ἐπιστολὴν πρὸς Γορτυνίους τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ κ. **Γ. Κολοκοτρώνη**, ἀναγνωσθησομένην βεβαίως μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος.

Δικασθεὶς ἐν τῷ Β. Διαρκεῖ Στρατοδικεῖῳ, ἡθώθη παμψηφεί ὁ ἀνθυπασπιστὴς τοῦ Πεζικοῦ Ἡλίας Βάγιας, καὶ οὕτω ἀπεδόθη δικαιοσύνη τῷ ἀδικηθέντι ἀξιωματικῷ.

Ὁ ἐν τῷ Β' Στρατοδικεῖῳ δικασθεὶς διὰ τὸν φόνον τοῦ ληστοῦ Σθάρνα ὑπολοχαγὸς Μυρούλης κατεδικάσθη εἰς ἑνδεκάμηνον μόνον φυλάκισιν.

Παρακαλεῖται ὁ ταχυδρομικὸς ἐπιστάτης Μεσσηνίας νὰ δίδῃ τὸ *Μὴ Χάνεσαι* εἰς τὸν αὐτόθι ἀξιότιμον συνδρομητὴν μας κ. Γεώργιον Α. Καραδῆαν, φαρμακοποιὸν, διότι ἀφ' ἧς ἐνεγράφη συνδρομητὴς, δὲν λαμβάνει φύλλα.

— Καὶ δὲν ἀρκεῖ ὅτι τὸν ὑπεχρέωσε τὸ λάθος τοῦ ἐν Λεωνιδίῳ πράκτορος τοῦ Γουδῆ νὰ ἐξέλθῃ εἰς Πειραιᾶ ἀντὶ τῆς Αἰγίνης, ἀλλὰ καὶ τὸν καθυπεχρέωσεν ὁ κ. πλοίαρχος νὰ πληρώσῃ τὴν διαφοράν τοῦ ναύλου ὁ χθὲς ἀφικόμενος φίλος κ. Ι. Ν. Παύλου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Φιλιατρὰ ὁ λαμπρὸς ἄνθρωπος κ. Δ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 596)

Τὴν εἶδε μίαν ἡμέραν, παχειὰ καὶ κατακόκκινη, μὲ τοὺς βραχίονας στολισμένους μὲ δαντέλλες, μὲ μικρὰ μπελερίνα ἐξ ἀστραχᾶν ἐπὶ τῶν ὤμων, ζυγίζουσιν μπριζόλες εἰς χαλκίνην πλάστιγγα. Καὶ αὐτὸς, ὁ Μουλινέ, ἔγεινεν ἑκατομυριοῦχος καὶ κατοικοῦσεν ἓνα περίφημον μέγαρον, εἰς τὸ βουλευτάρτον Μαλέρβ. Ποία σχέσις ἔμπορουσε νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ ἐνὸς πρῶν ἔμποροδίκου καὶ μιᾶς κρεοπώλιδος λαμπύσης ἀπὸ ὕγειαν; Ἡ τύχη ἔθεσεν εἰς τάξιν τὰς τρελλὰς

ἐλπίδας των καὶ χωρίζουσα αὐτοὺς, εἶχε βάλει τὸν καθένα εἰς τὴν θέσιν του. Δὲν θὰ ἐγένετο τὸ ἴδιο καὶ διὰ τὴν δεσποινίδα Μουλιέ καὶ τὸν δούκα;

Νυμφευόμενοι, ἦσαν καταδικασμένοι νὰ ὑποφέρωσι, τίς οἶδε, ποίας στερήσεις, χωριζόμενοι, καθένας θὰ ἐλάμβανε, τὴν θέσιν ἢ ὅποια τῷ ἀνῆκε. Ὑπανδρευομένου τοῦ δουκὸς, ἡ Κλαίρη δὲν θὰ ἔλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ εὕρῃ σύζυγον ἄξιον ἐαυτῆς. Μάλιστα, καὶ αὐτὸς ἀκόμη, ὁ Μουλινέ, θὰ ἔβαζε ὅλα τὰ δυνατά του διὰ νὰ τῆς εὕρῃ αὐτὸν τὸν σύζυγον.

Καὶ ἔπειτα, ἐν τῷ πνεύματι τοῦ μίᾳ ιδέᾳ ἐκυριάρχει ὅλων τῶν ἄλλων, ἐκείνη τοῦ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς πόθους του. Εἶχεν ἰδεῖ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ δουκὸς Βλὶγγὺ τὸν γαμβρὸν, τὸν ὁποῖον ἤθελε διὰ τὴν κόρην του, δὲν ἦτο ἄνθρωπος, αὐτὸς, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐκβιάσει ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν τύχην, νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ ὅ,τι δῆποτε ἐν τῷ κόσμῳ νὰ κάμῃ ἐκεῖνο ποῦ τοῦ ἤρεσκε. Εἶχεν ἀποφασίσει ἡ κόρη του νὰ γίνῃ δούκισσα, ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Καὶ θὰ ἐγένετο.

Ἄλλως, ἡ ἑπαυλις τῆς Βαρεύνης, διὰ τῆς ἐπιβαλλούσης μεγαλοπρεπειᾶς του, εἶχε κολακεύσει φοβερὰ τὴν ματαιότητα τοῦ Μουλινέ. Οἱ πύργοι μὲ τὰς ἐπάλξεις των, αἱ πολεμίστραι, τὸ ἀρχαῖον ὥρολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐσθῆμαινε σοβαρῶς τὰς ὥρας, ἤρεσαν εἰς τὸν ὀψίπλουτον αὐτόν. Φουσκωμένος ἀπὸ ματαιότητα, ὁ πρῶν ἔμποροδίκης ἐνόμισεν ὅτι εὔρε τὴν θέσιν του ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν σωματοφυλάκων, ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς ὁποίας ἦσαν ἐξωγραφημένα τὰ οἰκόσημα ὅλων

Φωτινόπουλος θερμός και ἀκλόνητος πολιτικός φίλος τοῦ κ. Σωτηροπούλου.

— Ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Στερεάν περιοδείας τοῦ ὁ φίλος κ. Μηνᾶς Βρατσάνος, μέλος τῆς ἐν Πειραιεὶ ἐμπορικῆς ἐταιρίας «Γεωργόπουλος καὶ Βρατσάνος.» Πρέπει νὰ τὸν ἀκούσετε, κ. Τρικούπη, ὅπως πληροφορηθῇτε ποία ἀνεφάρμοστος ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ φορολογίας τῶν οἰνοπνευμάτων Νόμου σας γίνεται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις!

— Ὁ δήμαρχος Πειραιῶς ἀφοῦ ἔρριψε τὸν Μουτζόπουλον τώρα ἤρχισε νὰ ρίπτῃ καὶ ἐν ἐκάστη διασταυρώσει ὁδοῦ πολυφώτους φανούς οὓς ἀσκόπως εἶχε τοποθετήσῃ ὁ τελευταῖος. Ἄλλου εἶδους πάλιν αὐτὴ ἡ μαστροχαραλαστικὴ ἐργοδημιουργία τοῦ δημάρχου.

— Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπανεκάμψεν ἐκ Σόφιας τῆς Βουλγαρίας ὁ Κωνσταντῖνος Ι. Σούτσος, νεαρὸς δικηγόρος ἐκ τῶν καλλίστων παρ' ἡμῖν δικηγόρων πλήρης ζωηρότητος καὶ πλούσιος εἰς γνώσεις ἀνατολικῶν πραγμάτων, ἅτινα ἐπὶ ἔτος ὁλόκληρον ἐμελέτησεν ἐν Ἀνατολῇ καὶ πλησίον τοῦ φιλοξενούντος· αὐτὸν λαμπροῦ ἀδελφοῦ του καὶ φίλου ἡμῶν Ἀλεξάνδρου Ι. Σούτσου γραμματέως τῆς ἐν Σόφια ἑλληνικῆς ὑποπρεσβείας, καὶ θέλει πιθανῶς ἐξακολουθήσῃ τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα καὶ ὁ κυρίως διεκρίθη ὡς ἰσχυρὸς ποινικολόγος.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βόλος, 18 Ὀκτωβρίου

«Καὶ διαφύλαξε Κύριε, τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ ὀργῆς, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρὸς, μαχαίρας καὶ ἐμφυλίων πολέμων.» Ἰδοὺ ἡ εὐχὴ ἣν νομίζω ὅτι ὀφείλει πᾶς κάτοικος τοῦ

τῶν συμμάχων τῆς ἀρχαίας τῶν Ἑστρελ οἰκογενείας. Ἐν τῷ δωματίῳ τῷ ἀνακαινισθέντι μὲ θρησκευτικὴν ἀκριβείαν, ἐν ᾧ εἶχεν ἀναπαυθῇ Κάρολος ὁ Ε', ὁ Μουλινὲ εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ ἐγκατασταθῇ.

Μὲ ἀνεκδιήγητον εὐχαρίστησιν, ὁ ἔμπορος τῆς σοκολάτας ἐκοιμήθη εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ὅπου, καὶ ὁ νικητὴς τῆς Παβίας. Ἀκούσας τοὺς οἰκείους τῆς ἐπαύλεως νὰ ὀνομάζωσι τὸ δωμάτιόν του, *δωμάτιον τοῦ αὐτοκράτορος*, ἐλησμονήσῃ τὸν πρόσφατον ἀνακαινισμόν, τὴν ἀγορὰν νέων ἐπίπλων. Ἐφαντάσθη ὅτι ἦτο τὸ αὐτὸ πάτωμα, οἱ αὐτοὶ τοῖχοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ μέγας ἀνὴρ εἶχε ζήσει ὀλίγας ὥρας, καὶ ἐξέλεξεν αὐτὸ τὸ δωμάτιον, διὰ νὰ κατοικήσῃ. Ἐκύλισε τὸ χυδαῖον σῶμά του ἐντὸς τῆς περιστόλου κλίνης, τῆς τοποθετημένης ἐπὶ μεγαλοπρεποῦς κρηπίδος καὶ καλυπτομένης ἀπὸ μεταξωτὰ παραπετάσματα. Ποτὲ δὲ δὲν ἔπαυεν ἀπὸ τοῦ νὰ λέγῃ μετ' ἐμφάσεως. «Τὸ ἐκκρεμές του τὸ ἐκούρτισε ἄλλοτε ὁ Κάρολος, ὁ Ε'». Ἐπίστευεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ὁ μέγας αὐτοκράτωρ ἐνησχολεῖτο καθ' ὅλον του τὸν βίον εἰς τὸ νὰ ρυθμίσῃ ὥρολόγια, ὅπως τὸ ἔκκαμαν ἀργότερα εἰς τὸ Σαιν-Ζουσε διὰ νὰ διασκεδάσῃ τὴν πλήξιν, ἥτις κατεβίβρωσκε τὸ εὐρὺ πνεῦμά του.

Ἡ Ἀθηναῖς, ὀλιγώτερον ὑποκειμένη εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῆς ἱκανοποιήσεως ὑπερφηφείας τῆς, δὲν εἶδε τὸ φρούριον ἢ ὡς ἀπειλητικὴν ἐπαλξιν, ἀφ' ἧς θὰ ἐπέπιπτε κατὰ τῆς ἐχθρᾶς τῆς. Εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς τὸ μεγαλείτερον προτέ-

τοῦ νὰ ἀναπέμπῃ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκάστην πρωΐαν. Διότι, ἂν δὲν διακρινώμεθα ὡς *μαχαιροβάλλται* καὶ *ἀλληλοτρογώμεται*, μὲ κατάρας ὅμως, σεισμούς, καταποντισμούς καὶ φωτιαῖς δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ἔχωμεν σχέσεις.

Μὴ ζητήσῃτε περιγραφὴν, διότι οὔτε γράφεται οὔτε περιγράφεται, οὔτε συγγράφεται ἡ καταγράφεται ἡ δευτέρα αὕτη θεομηνία, ἣν ἐφ' ἐβδομάδα ὅλην ἐπάθομεν. Εἶπον ἐν ἀρχῇ, καὶ ἐπαναλαμβάνω αὖθις τὴν εὐχὴν, ὅπως σωθῶμεν ἀπὸ μέλλουσιν ἰσως καταστροφῇ. Δὲν χρειάζεται παρὰ ἐλαφρὸς σεισμός ἢ τρίτη πλήμμυρα ὅπως ὁ Βόλος μεταβλήθῃ ἀπὸ νερόν εἰς Σόδομα καὶ Γόμορρα, οἱ δὲ νέοι ἀδελφοί μας καὶ οἱ σπεύσαντες ἐξωθεν, εἰς στήλην ἄλατος.

Αἱ οἰκίαι μας πλήρεις ὑδάτων· τὰ ὑπόγεια τούτων πῖθος Δαναίδων, πληρούμενα, κενούμενα καὶ μετὰ μικρόν πληρούμενα πάλιν. Διότι αἱ οἰκίαι τοῦ Βόλου ὠκοδομῶνται πᾶσαι ἐπὶ ἄμμου, ἐκ τῆς θαλάσσης ἐλθούσης, ἢ ἐπὶ χώματος ἐκ τῶν ὀρέων καὶ τῶν ρευμάτων κατελθόντος· ἑδάφος στερεὸν οὐδαμοῦ εὐρεται.

Ἐάν τοιαύτη πόλις, τοιούτους ἔχουσα οἴκους, πρέπει νὰ ἀνοικοδομηθῇ ποτὲ, δὲν γνωρίζω· ἀλλ' ὁ Θεὸς νὰ μὲ βοηθήσῃ, ἂν τοιαύτην ἀνοικοδόμησιν ἀποφασίσῃ, νὰ ἔχω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ τὴν ἀναγινώσκω μακρόθεν, ὡς ὑμεῖς. Εὐχάριστον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι διὰ τῶν ἁλλεπαλλήλων τούτων θεομηνιῶν λυθήσεται εὐχερέστερον καὶ τὸ βακουφικὸν ζήτημα, ἀλλάσσον μικρόν ἤδη καὶ τὸ ὄνομά του, μεταβαλλόμενον εἰς μαγκουφικόν, διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς ἐν Λαρίσσει ἐπελθούσης.

Ἐξακολουθεῖ ζωηρῶς ἀκόμη ἡ τῶν πολιτῶν ἐργασία πρὸς κένωσιν τῶν οἰκιῶν ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν διέλθῃ τις, δὲν βλέπει παρὰ ἀνθρώπους μὲ κουβάδες ἢ κοιλάς τὰ χέρια, μὲ φτιάγια, μὲ σίδηρα, μὲ σανίδες, καταμέστους λάσπης καὶ χώματος, βλασφημοῦντας ἢ δεομένους, οἱ

ρημα τῆς βαρύνης ἦτο ὅτι ὕψου τοὺς ὑπερφηφάνους καὶ λαμπροὺς πυργίσκους τῆς μόλις δύο λεύγας μακρὰν τοῦ Μπωλιέ. Ἐκεῖθεν ἐδέσποζε τῆς θέσεως καὶ θὰ μπορούσε ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ νὰ ἐκλέξῃ τὴν ὥραν, καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ πλήξῃ ἐκεῖνην, ἣν ἐμίσει δι' ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς ὑπάρξεώς της.

Ἐπιδεξιῶς εἶχε λάβει πληροφορίαν ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἀκόμη τῆς ἐγκαταστάσεώς της, ἡ ὁποία εἶχεν ἀκολουθήσῃ τὸ παρὰ τοῦ Μπασελίνου συνταχθὲν συμβόλαιον. Ἡ ἔξυρεν ὅτι ἡ βαρὺν ἔεινε πλησίον τῆς Κλαίρης. Ἀλλὰ μία ἀπειλὴ περισσότερον δὲν μπορούσε νὰ τὴν φοβίσῃ. Ἀπ' ἐναντίας, διεθρύπτετο ἐπιχαρίτως ἐν τῇ σκέψει ὅτι θὰ ἐθριάμβευε καταπνέουσα τὴν ὑπερφηφάνον Κλαίρην ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς βαρύνης.

Πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἡ Ἀθηναῖς καὶ ὁ Μουλινὲ κατῴκουν εἰς τὸ φρούριον. Ἀφοῦ ἔκαμε λεπτομερῶς καὶ πολλάκις τὸν κύκλον τοῦ κήπου του, καὶ ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τὰ λαχανικά του, ὁ ἀγοραστὴς τῆς Βαρέννης ἤρχισε νὰ πλήττῃ φοβερά ἐν τῇ ἰδιοκτησίᾳ του, ὅτε τηλεγράφημα, ἐρχόμενον κατ' εὐθείαν ἐκ τῆς πόλεως, ἀνήγγειλε τὴν ἔλευσιν τοῦ δουκὸς, τὸν ὁποῖον δὲν ἐπερίμενε τόσῳ γρήγωρα.

Ἡ αἰφνιδία αὕτη ἀφίξις ἐτάραξε ζωηρῶς τὴν Ἀθηναῖδα. Ἡ νέα ἐφοβήθη μήπως ὁ δούξ εἶχε διαθέσιν ν' ἀντιπράξῃ κατὰ τῶν σχεδίων της. Βέβαια θὰ εἶχεν ἔλθει εἰς τὸν Γάσωνα ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰς δικαίας τῆς οἰκρογενείας του δυσάρεσκειας. Καὶ πῶς ὅτε ἡ δεσποινὶς Μουλινὲ θὰ

νοθαρείς ἢ νήφοντες, ἄλλους μὲ κασσέλας καὶ καζάνια, μὲ κανδηλιέρια ἢ στρώματα καὶ καρέκλας, διότι καὶ μετοιικεῖσιν μεγάλην ἐπάθομεν.

Ἡ ἰδιωτικὴ δὲ θέλησις καὶ ἡ κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ συμφέροντι ἐκάστω, καταστροφὴ τῶν ὁδῶν ἐν πλήρει ἰσχύϊ. Διότι, ἀπίστευτον ἀληθῶς, οὐδαμῶς τὸ βλέμμα μου συνήντησε ἐν τοιαύταις ὥραις, ἀληθοῦς φόβου καὶ τρόμου, ἀπαιτουμένην καὶ ἀναπόφευκτον, δημαρχικὴν πρόνοιαν, μέριμναν, ἐργασίαν. Μόνον τὸν δημοτικὸν Σύμβουλον καὶ δικηγόρον Πολίτην, τὸν καλὸν καὶ ἄριστον αὐτὸν νέον, εἶδον ἐπιπικνον τρέχοντα ὅπου τὸ καθήκον ὡδήγει αὐτόν. Καυμένη Σοῦτσε! τί θὰ ἐπάθαινες ἂν, Δήμαρχος Σὺ, ἐκάθευδες ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ;

Καὶ ὅμως, οὔτε ἡ ἰδιωτικὴ πτωτοβουλία, ὡς εἶχε καθήκον, ἐπραξέ τι. Κατεστράφησαν οἰκίαι, ἀπωλέσθησαν ἄνθρωποι, ἑκατοντάδες χιλιάδων δραχ. ἀπωλέσθησαν, ὁδοὶ μετεβλήθησαν, δένδρα ἐξεριζώθησαν, ποταμοὶ νέοι ἐσχηματίσθησαν, ἡ πόλις ὅλη ἠπειλήθη, καὶ ὁ μπακάλης πωλεῖ τὸ ριζόνι τοῦ τὸ βρεγμένο, ὁ χασάπης τὸ κρέας τοῦ τὸ βρωμισμένο, ὁ ἐβραῖος ἀλλάζει λίραις (μόνον αὐταὶ δὲν μεταβάλλονται), ὁ παπουτσῆς προσθέτει καὶ δεύτερο λάτο, ὁ δικηγόρος ζητεῖ πελάτας δι' ἀποζημιώσεις, οἱ ἱατροὶ πούντες καὶ βυζικάντια, οἱ δασκάλοι συμμαζεῦνται εἰς τὰ σπητάκια τῶν σὰν φρόνιμοι, καὶ μόνοι οἱ ἀτυχεῖς στρατιῶται ἐκτελοῦν τὰς ὑποχρεωτικὰς ἀγγραφείας τῶν. Αὕτῃ, αὕτῃ ἀκριβῶς εἶνε ἡ κατάστασις σήμερον τοῦ Βόλου.

«Καὶ διαφύλαξε κύριε τὴν πόλιν ταύτην ἀπὸ σεισμοῦ ἢ καταποντισμοῦ».

Ἀναγράψατε, μετὰ λύπης, ἐν ταῖς στήλαις τοῦ «Μη Χάνεσαι» τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐντεῦθεν εἰς Λάρισσαν σιδηροδρόμου. Ἀπάσας τὰς γραμμάς ἂν διέλθετε, δὲν θὰ εὑρετε παρά σιδηρὰς ράβδους καὶ ἐλάσματα σιδήρου ἐπὶ ξυλίνων τραβερσῶν, καὶ ὑπ' αὐτὰ... χάος. Πού καὶ που συναντᾶτε,

ἀβλαβῇ μείναντα, τινὰ μέτρα ὁδοῦ, ἅτινα βεβαίως θέλουσι λάβει τὴν τύχην τῶν ἄλλων.

Κατὰ τὴν γνώμην εἰδήμονος, εἰς τὴν πληροφορίαν τοῦ ὁποίου δὲν μοι ἐπιτρέπεται ν' ἀμφιβάλλω, οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, δὲν ἔχουσι παρά τὸ ἥμισυ, κατ' ἀνῶτατον ὅρον, τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου, εἰς χεῖράς των τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀπωλέσῃ. Ἀφοῦ, ὡς μοι εἶπον, αἱ ζημίαι ὑπερβαίνουν τὰ δύο ἢ δύο ἥμισυ ἑκατομμύρια, ἀπαιτοῦνται βεβαίως ἴσα ποσὰ πρὸς ἀνὸρθωσιν τῶν ἀπολεσθέντων ἐπομένως, κατὰ μέσον ὅρον ἔχομεν ζημίαν πέντε ἑκατομμυρίων. Καί, ὡς ἐννοεῖτε, ἡ ζημία αὕτη βαρύνει τὸν κύριον τοῦ σιδηροδρόμου. Διότι αἱ ἐργασίαι ἀναλαμβάνονται καὶ περαιούμεναι ἐργολαβικῶς, παραδίδονται ἀμέσως. Αἱ καταστραφεῖσαι δὲ γραμμαὶ, καθὼ περαιωμένα, εἶχον παραδοθῇ πρὸ τῆς πλημμύρας.

Κατ' ἀκολουθίαν εἰσέρχεται ὁ πολυπαθὴς οὗτος σιδηροδρόμος, εἰς νέον στάδιον ἀγῶνος. Διότι ἐκτὸς, τῶν ζημιῶν, ἃς προέγραψα, θέλει ὑποστῇ τὴν πολὺ μείζονα ταύτην, ἥ τις εἶναι, ἡ χάραξις νέων ὁδῶν, καὶ ἡ δι' ἄλλων τόπων διέλευσις τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ἀφοῦ ἀποδεδειγμένον εἶναι, ὅτι αἱ νῦν καταστραφεῖσαι, τὴν αὐτὴν ποτὲ θέλουσιν ὑποστῇ τύχην, εἴποτε ἀνεγείροντο.

Δυπηρὸν ὄντως, ὅτι ἔργον, ὅπερ καὶ τὸν τόπον ἤθελε τιμῇσαι, καὶ τὴν Θεσσαλίαν ὅλην, ἐκτὸς τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ὠφελείας, ἤθελε λαμπρύνει, τοιαύτας ὑπέστη περιπετείας καὶ καταστροφάς. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐχομαι ὅπως τάχιστα ἴδω αὐτὸν ἀναλαμβάνοντα ἐκ τῶν ἀτυχημάτων, καὶ συνεχίζοντα τὸ μέγα ἔργον.

Ἀραβῆς

ΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Λάρισα, 18 Ὀκτωβρίου.

Κατακλυσμὸς ἀληθής. Βροχὴ ραγδαιοτάτη ἐπὶ δύο ἡμέ-

ἐπεχειρεῖ διὰ νὰ πληγώσῃ τὴν δεσποινίδα Μπωλιέ, βέβαια θὰ εὑρίσκει σπουδαίαν ἀντίστασιν ἐκ μέρους τοῦ δουκός. Ἡ Ἀθηναῖς λοιπὸν ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ πρὶν ὁ Βλιγνὺ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐλευθερίαν της. Ὁ μνηστήρ θὰ ἐφθάνει εἰς τὴν Βαρέννην τὴν αὐτὴν ἡμέραν, εἰς τὰς τρεῖς. Δὲν εἶχε οὔτε στιγμή γιὰ χάσιμο.

Ὁ Μουλινέ, κρατῶν ἀκόμη τὴν τηλεγράφημα, περιεπάτει ἐν τῇ λαμπρῇ ἀνθοκηπίῳ του, τὸ ὅποιον ἐκτείνεται εὐάδεις καὶ πολυχρόμων ἐνώπιον τῆς προσόψεως τοῦ φρουρίου, ὅταν ἡ κόρη του μὲ δροσερὰν καὶ κομψὴν τοαλέτταν διηυθύνθη πρὸς αὐτόν, ὑποκρύπτουσα ὑπὸ ἀμέριμνον ἐπιφάνειαν τὴν ἀγριότητα τῶν ἀποφάσεών της.

— Παπάκη, πρέπει νὰ πᾶμε σήμερον εἰς τὴν ἑπαυλιν τοῦ Μπωλιέ, εἶπε μειδιώσα γλυκὺ μειδίωμα.

— Καὶ γιατί σήμερον, ἠρώτησεν μ' ἐκπληξιν ὁ Μουλινέ. Ὁ δοῦξ ἔρχεται, δὲν εἶναι καλλίτερα νὰ τὸν περιμένουμε; Θὰ μᾶς δεχθῶν καλλίτερα ὅταν πᾶμε μάζῃ του... ὅταν παρουσιάσῃ.

— Ἰσα, ἴσα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ, ὑπέλαβεν ἡ Ἀθηναῖς ἡσύχως. Μεταξὺ τῆς Κλάρας Μπωλιέ καὶ ἐμοῦ δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη μεσολαβήσεως. Καὶ ἔμπορσε πολὺ δικαίως νὰ παραξενευθῇ, ἐὰν δὲν μάθῃ ἀπὸ τὸ στόμα μου τὸ γάμο μου. Ἐπειτα μεταξύ μας, ἡ θέσις τοῦ κυρίου Βλιγνὺ θὰ εἶναι λίγο δύσκολος σ' αὐτὴν τὴν περίστασιν. Καὶ νομίζω ὅτι

θὰ μᾶς εὐγνωμονῇ διότι θὰ τὸν ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῆς πρώτης ἐπισκέψεως.

Ἀφοῦ μὲν φορὰ γιὰ πάντα καθαρισθῇ ἡ θέσις μας καὶ δὲν εἶνε δυνατόν πλέον νὰ γυρίσωμεν εἰς παλαιὰς ἰδέας, ὅλα θὰ πᾶνε λαμπρά. Ὑποθέτω ὅτι δὲν φοβεῖσαι νὰ σὲ δεχθῶν ἄσχημα;

— Νὰ μὲ δεχθῶν ἄσχημα! ἐφώναζεν ὁ Μουλινέ, ἀνορθούμενος ἐν ὅλῳ τῷ ὕψει τοῦ ἀναστήματός του καὶ βυθίζων ἀποφασιστικῶς τὰς χεῖράς του εἰς τὰ θυλάκια τοῦ πανταλονιοῦ του. Ἐνὰ ἄνθρωπο τῆς τάξεώς μου, ἕνα πρῶην ἐμποροδίκην, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τὸν δεχθῶν ἄσχημα πουθενά. Καὶ ἐὰν δὲν εἴχαμε τέτοια τιποτένη κυβέρνησι, ὅπου ἔχομε, καὶ ἐὰν ὑπῆρχε καὶ αὐτὴ ἡ Κεραιμεικὸν... ἡ ἄλλου θὰ εὐχαινε ὅς' ἑστὸ σπῆτ' ἡμῶν, μάθε το κόρη μου! Νὰ μὲ δεχθῶν ἄσχημα ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουν ἴσως πλέον οὔτε ἐξήντα χιλιάδες φράγκα εἰσόδημα! Πολὺ περίεργον θὰ ἦτο αὐτό. Περίμενε λίγο! Πᾶν νὰ διατάξω νὰ ζεῦξουν τὴν μεγάλην ἄμαξα καὶ νὰ φορέσουν οἱ λακέδες τὴ στολὴ τῶν εορτῶν.

— Ὅχι, πατέρα, ἀπεναντίας τὴ μικρὴ στολὴ καὶ ἕνα τιλμπορῦ. Δὲν πρέπει νὰ κάνουμε ἐπίδειξιν τοῦ πλούτου μας. Ὅσῳ πλουσιώτεροι εἴμεθα τόσῳ ἀπλούστεροι πρέπει νὰ φαινόμεθα. Θὰ περιγελοῦσαν τὸ λουσό μας, ἐνῶ θὰ χειροκροτήσουν τὴν ἀπλότητά μας.

(ἀκολουθεῖ)

ρας συνεχῶς καταπίπτουσα θά μετέβαλεν τὴν Θεσσαλικὴν ἅπασαν εἰς εὐρείαν θάλασσαν, ἐὰν μὴ ὁ Πηνειὸς δὲν ἔφερρεν τὰ ὕδατα διὰ τῆς διασφάγος τῶν Τεμπῶν εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Θερμαϊκοῦ κόλπου. Ἀλλ' ἐχθρὸς ἄλλος τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ Πηνειοῦ πρὸς ἅπασαν τὴν Θεσσαλικὴν, ἰδίως δὲ πρὸς τὴν φίλην αὐτοῦ Ἀρίσσαν φθονήσας, ταύτην ἐκ τῶν νώτων προσέλαβεν, καὶ τὴν καλλιτέραν αὐτῆς συνοικίαν, τὴν συνοικίαν Παράσχου, ἐν ἣ ξένοι κατῴκουν, εἰς σωρὸν ἐρειπίων μετέβαλεν. Τὰ ὕδατα τοῦ τέλματος Κιρὰ-Σοῦ, τοῦ περὶ τὸ χωρίον Χασάν-Τατάρ, ἐκχειλίσαντα εἰσέβαλον κατὰ τὴν 5. μ. μ. τῆς 16ης διὰ τοῦ νοτιοδυτικοῦ μέρους τῆς πόλεως καὶ μετέβαλον ἅπασαν τὴν συνοικίαν Παράσχου εἰς εὐρείαν λίμνην. Τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος ἀμέσως δὲν κατενόηθη ἀρκεύτως, καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγοι ἐσπευσαν νὰ σωθῶσι. Ἀληθῶς δὲ περὶ τὴν ἐννάτην ἐσπερινὴν ὥραν, πάντες ἐπίστευαν ὅτι τὸ κακὸν παρήλθεν, διότι τὰ ὕδατα πρὸς τὸν Πηνειὸν, διὰ τινος αὐλακος, μεταξὺ συνοικίας Ἀρναοῦτ καὶ Ἐβραϊκῆς ὑπαρχούσης, ἤρξαντο καταρρέοντα. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἐννάτης καὶ ἡμίσειας βροχὴ ραγδαιότατη ἀνύψωσεν ἐν νέου τὰ ὕδατα καὶ ἐδείνωσε τὸ κακὸν εἰς τὸ κατακόρυφον. Αὐλότοιχοι καταπεσόντες ἔφραξαν τὰς ὁδοὺς καὶ ἐμπόδιζον ἐκείνους οἵτινες τὴν μανίαν τῆς βροχῆς καὶ τῶν ὑδάτων ἀφαιρουντες ἐρρίπτοντο εἰς τὰ ὕδατα ὅπως σώσωσιν ὑπαρξίν τινα.

Οἱ στρατιῶται πάντες, ἰδίως οἱ τοῦ μηχανικοῦ καὶ τοῦ πυροβολικοῦ, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῆν ἀξιωματικῶν τῶν, καὶ οἱ ἑφιπποὶ χωροφύλακες, ἔτρεχον ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν καὶ εἰς κίνδυνον αὐτοὶ ἐκτεθειμένοι, ἔσωσαν πολλούς.

Οἰκογένεια ἐκ πέντε ἀτόμων συγκειμένη, ἐρρίφη εἰς τὰ ὕδατα ἀνατραπέντος τοῦ κάρρου δι' οὗ ἐζήτει νὰ σωθῇ· καὶ ὁ πατὴρ μὲν μετὰ τῆς μητρὸς ἐσώθησαν, ἀλλὰ τὰ τρία αὐτῶν τέκνα εὗρον πάντα τὸν θάνατον εἰς ὕδατα, γραιὸς τις κατεπλακώθη ὑπὸ τῆς καταπεσούσης οἰκίας τῆς, καὶ ἄλλοι τὸν μέγιστον κίνδυνον διέτρεψαν. Ὁ καθηγητὴς Κόνσης δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐλολύμβα μὴ γινώσκων ποῦ νὰ ζητήσῃ καταφυγὴν σωτηρίας, καὶ τὴν τύχην τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου του ἀγνοῶν.

Τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τοῦ μεσονυκτιοῦ μέχρι τῆς 5ης πρωινῆς ὥρας αἰὼν κολάσεως ἐφάνη ὅχι μόνον εἰς τοὺς κινδυνεύοντας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, τοὺς ἐκτὸς μὲν τοῦ κινδύνου εὐρισκομένους, ἀλλὰ τὰς γοεράς κραυγὰς τῶν κινδυνεύόντων καὶ τοὺς κρότους τῶν καταπιπτουσῶν οἰκιῶν ἀκούοντας, ἔβλεπέ τις πάντας ἐτοιμούς νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς κινδύνους πρὸς σωτηρίαν ἄλλων, ἀλλ' ἀγνοῦντας ποῦ νὰ διευθυνθῶσι. Τὰ νεῦρά μας τότεν ταρχὴν ὑπέστησαν, ὥστε ἀναίσθητοι σχεδὸν τὴν ἐπομένην ἡμέραν τὰς λεπτομερείας θλιβερωτάτων σκηνῶν ἠκούομεν.

Θύματα σχετικῶς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν καταπεσουσῶν οἰκιῶν καὶ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου εὐτυχῶς εἰσι ὀλίγα· ἀλλὰ πόσοι οἱ τὰ πάντα ἀπολέσαντες; πλεῖστοι, ἐὰν μὴ πάντες πᾶσαι αἱ οἰκίαι ἐκτὸς τεσσάρων ἢ πέντε λιθοκτίστων κατέπεσον, οἱ δὲ κατοικοῦντες αὐτὰς κατελασπωμένοι ὡς ἐλεεινοὶ ξενίζονται οἱ μὲν εἰς οἰκίας φίλων, οἱ δὲ εἰς τὰ παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένα οἰκήματα τῆς μητροπόλεως· ἐμάθαμεν ὅτι συνεστήθη ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξακριβῶσιν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ὅτι ἡ κυβερνήσις θὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τοῖς παθοῦσι· ἀναγκαιότατον τοῦτο· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι καὶ ἄλλαι συνεισφοραὶ θὰ ἐνεργηθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν κατοίκων Ἀρίσσης, τῶν δύο δεινὰ παθήματα ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι παθόντων· ὅσους ἡ πυρκαϊὰ κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐλυπήθη, κατέστρεψεν ἤδη ἡ πλημμύρα. Εἶνε ἄρα ἀνάγκη νὰ ὑψώσω

ἐνταῦθα φωνὴν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ιδέας; Βεβαίως ὅχι· ἡ ἐλληνικὴ καρδιά πρὸς παθήματα ἀδελφῶν οὐδέποτε ἔμεινεν ἀνάληγτος.

Ἄλλο θέαμα ἐπίσης, ὅσον φοβερόν, τοσοῦτον καὶ μεγαλοπρεπές, παρέχει ἡμῖν ἀπὸ τῆς χθὸς ὁ Πηνειὸς οὗτος· ὑπερεκχειλίσας κατέκλυσεν ἅπασαν τὴν μεταξὺ Ἀρίσσης καὶ Τουρνάβου πεδιάδα, καὶ εἰς ἀπέραντον θάλασσαν μετέβαλε. Τὰ χωρία Γιάνουλι, Κιόσκι καὶ Ὀρμᾶν Τσεφλίκι ἀπειλοῦνται· ἴτως δεινότερα ἐκείθεν θὰ ἀγγελοῦσιν. — Ἡ ἐπὶ τοῦ Πηνειοῦ γέφυρα, τὸ Βυζαντινὸν τοῦτο κτίσμα, φαίνεται παθοῦσα βλάβας τινάς· εἶνε φοβερά ἡ δύναμις καθ' ἣς παλαίει, διότι ἅπαντα τὰ τόξα αὐτῆς μέχρι τῶν ὑψηλοτέρων αὐτῶν σημειῶν ὑπὸ τῶν ὑδάτων πληροῦνται. Ἄς εὐχληθῶμεν ὅπως ὁ Πηνειὸς σέβασθῇ αὐτὴν τὴν ἐπὶ τοσοῦτων χρόνων διὰ τῶν μεγαλοπρεπῶν αὐτῆς τόξων κοσμοῦσαν τὰς γυμνάς ὄχθας τοῦ καὶ τὰ λασπώδη ὕδατά του.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΣΥΡΟΥ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ ἐνταῦθα κακούργοδικεῖον, διὰ τῆς καταδίκης τοῦ περιφθίμου Μπαλαφάρα.

Ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαίρεσεων, αἱ τέως ἐκδικασθεῖσαι ὑποθέσεις ἀφορῶσιν εἰς ἐγκλήματα κοινὰ, οἷον ἀποπειρῶν ἀναιρέσεων, κλοπῶν κλπ. τὸ τῆς ληστείας ἐγκλημα καὶ τοῦ προμελεστημένου φόνου οὐδαμῶς ἐν τοῖς πινακίοις ἀπαντῶσι πλέον. Ἀντ' αὐτῶν ὅμως παρεισέφευσαν ἐν αὐτοῖς τοιαῦτά τινα ἐγκλήματα, ἅτινα, ἂν ἐνὸς μὲν καταφαίνουσιν ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἐπερίσσευσεν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἰδίως, ἂν ἐτέρου δὲ ὅτι ἡ κοινωνία ἤρξατο τέλεον ἐξαχειουμένη.

Ἐννοῶ τὰς διὰ πορτοφολίου κλοπὰς, καὶ τὰς ἀποπλανήσεις εἰς ἀσέλγειαν.

Δύω ἐκ τῶν πρώτων ἐξεδικάσθησαν, καθ' ἃς οἱ ἔνορκοι ἐπεδείξαντο τὴν δέουσαν αὐστηρότητα ἐπὶ τῇ περιστάσει κατὰ τῶν ἐνόχων, περιφθίμων λωποδυτῶν, οἵτινες ἐπλούτισαν τὸν ποινικὸν νόμον μὲ τὴν «διὰ πορτοφολίου» περιστάσιν τῆς κλοπῆς, ἀλλ' οἵτινες ἐγκλισθέντες ἐφ' ἱκανόν, ὅπως μελετήσωσι περὶ νέων τινῶν ἐν τῷ νόμῳ προσθαφαιρέσεων, θέλουσιν ἀπαλλάξει τὴν κοινωνίαν τῆς ἀπεχθοῦ των θεᾶς ἐπὶ χρόνον.

Αἱ περιστάσεις τῆς διαπράξεως τῶν τοιούτων κλοπῶν εἰσι στερεότυποι, μετὰ τινῶν ἐπιδιορθώσεων καὶ ἐπαυξήσεων ἐκάστοτε.

Ὁ Οἰκονομόπουλος καὶ ὁ Σπυρόπουλος, περιφθίμοι λωποδύται, πολλάκις ἐπὶ κλοπῇ καταδικασθέντες, παραδοκοῦσι τὸν πρῶτον ἐλευσόμενον ἐν Ἀθήναις ξένον, ὃν ἅμα ἐννοήσωσιν ἔχοντα χρήματα, περιπολοῦσιν.

Ὁ εἰς σπεῦδει αἴφνης, ἅμα ἴδωσιν ὅτι εὐρίσκονται εἰς μέρος ἀπόκεντρον, καὶ ἐρωτᾷ τὸν ξένον, ἀδιάφορον ἂν καλῆται Χουρδάκης ἢ Κοντός, ἐὰν εὔρῃ τ' ἀπολεσθέντα χρήματά του. Ὁ ξένος ἀρνεῖται. Αὐτὸς ἐπιμένει νὰ ἴδῃ τὰ χρήματά του. Ὁ ξένος τῷ τὰ δεικνύει. «Δὲν εἶνε αὐτὰ, τῷ λέγει, καὶ τῷ τὰ ἐπιστρέφει.» Πλὴν ἡ ἀνταλλαγὴ ἐγένετο. Ἡ κλοπὴ ἔξε-

τελέσθη. Τὰ ἐπιστροφόμενα χρήματα εἰσὶν ἄλλα, κίβδηλα ἢ καὶ πεντάρακι ἐντὸς χαρτίου. Ὁ ξένος ἀργὰ τὸ ἐννοεῖ καὶ ξεσχίζεται μάτην. Ἄλλοτε πάλιν, ἐν ᾧ ὁ ξένος ἐπιδεικνύει τὰ χρήματά του, τῷ τ' ἀρπάζουν κλπ.

Ἄλλ' ἰδοὺ ἕτερον στυγερώτερον ἐγκλημα ἐκ περιτροπῆς ἐμφανίζεται.

Τὸ ἀτιμωτικὸν ἐδώλιον κοσμεῖ ἢ μᾶλλον καταισχύνει ὁ Σταυρὸς Κουντούρης. Ἀνθρώπος 45 ἐτῶν, μὲ ἀγρίαν φυσιογνωμίαν, ἐν κακίαις γηράσας, ὅστις διανύσας ὀκταετίαν ἐν ταῖς εἰρκταῖς, διότι ἠνάγκασεν εἰς ἀσέλγειαν τὸ ἐκ Κέας διατετὲς κοράσιον Εἰρήνην, ἀποπειράται νὰ διαπράξῃ τὸ αὐτὸ κατὰ δεκαετοὺς κόρης, ἀνθ' οὗ δὲν καταγγέλλεται μὲν, τρώγει ὅμως καὶ χωνεύει παρὰ μίαν τεσσαράκοντα παρὰ τῶν ἐννοησάντων αὐτὸν, καὶ ἐν τέλει πέρυσιν, ἐκ τρίτου, ἐκεῖ κατὰ τὸ Θησεῖον, ἐντὸς λάκκου, ἀσελγαίνει κατὰ ἐξαετοὺς κορασίδος, καὶ θεᾶται παρὰ γυναικῶν συλλεγουσῶν χόρτα, αἵτινες τὸν καταδιώκουσι μὲ λίθους, καὶ συλλαμβάνεται. Αὐτὸς κατεδικάσθη εἰς εἰρκτὴν 8 ἐτῶν.

Ἄλλος δὲ Πάνος Μαρκόπουλος, νεανίας δεκαοκταετῆς, κατηγορεῖται διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα κατὰ κορασίδος ἐπταετοῦς, ἐντὸς τοῦ παντοπωλείου του, κατὰ τὴν πλατείαν Ψυρῆ, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ. Ὡς πρὸς τοῦτον ὅμως συντρέχον πολλὰ τὰ ὑπὲρ. Τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας του ἰδίως, καὶ... οἱ πολλοὶ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως, οἵτινες ἐξηφάνισαν τὴν κατάθεσιν τῆς παθούσης καὶ τῆς μητρὸς τῆς. Ὁ δὲ κατηγορούμενος ἠθωώθη.

Ἄλλὰ τὸ στυγερώτερον τῶν ἐγκλημάτων, ὅπερ τέως δὲν ἴδαμεν καὶ οὔτε θὰ ἴλωμεν δικαζόμενον, εἶναι τὸ τῆς ἀνυρεθσίας τινῶν ἐνόρκων.

Μπένκ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Συνέχεια· ἴδε προγ. φύλλον)

Παρίσιον, 24 Ὀκτωβρίου

Ἀξίον ἰδιαιτέρας σημειώσεως ὅτι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν τάρων ζώων ἐξ ἀνθρακος θανόντων, οἱ σπόροι οὗτοι ἀνευρίσκονται καὶ μετὰ παρέλευσιν δώδεκα ἐτι ἐτῶν καὶ δύνανται νὰ μεταδώσωσι τὸν ἀνθρακα εἰς ζῶα ἅτινα ὀδηγοῦσιν ἐκεῖ πρὸς βοσκὴν. Χόρτον διαβεβρεγμένον βακτηριδιακῷ ὑγρῷ μεταδίδει βεβαιότερον τὸν ἀνθρακα τοῖς χρωμένοις αὐτῷ ζώοις ὅταν ἐν τῷ στόματι τούτων ὑπάρχουσι λύσεις τῆς συνεχείας, ἢ ὅταν τῷ χόρτῳ τούτῳ συναναμίσχυνται ἀντικείμενα ἱκανὰ νὰ ἐπιφέρωσιν ἐλαφροὺς τραυματισμοὺς ἐν τῷ στόματι, ὡς σφάλυμος, κλπ. Τὰ πτηνὰ εἰσὶν ἀνεπίδεκτα τῆς ἀνθρακώδους μολύνσεως· ὁ κ. Pasteur ἀπέδειξεν ὅτι τοῦτο εἶναι ζήτημα θερμοκρασίας. Ἐὰν ταπεινώσωμεν τὴν θερμοκρασίαν τῶν εἰς 38 βαθμοὺς ἀντὶ 41 (διακατέχοντες τοὺς πόδας αὐτῶν ἐν ψυχρῷ ὕδατι) ταῦτα μεταλαμβάνουσι τοῦ ἀνθρακος, ἐὰν τοῦναντίον τὰ ἀναθερμάνωμεν, ἰώνται. Ὀντως ἡ ζωτικότης τοῦ βακτηριδίου παύει ἅμα ὡς ἡ θερμοκρασία τοῦ μέσου ἐν ᾧ εὐρίσκεται φθάσῃ τοὺς 42—43 βαθμοὺς. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης συμπληρουμένης ὑπὸ τῆς ἐτέρας, τοῦ μὴ ὑποτροπισμοῦ τοῦ ἀνθρακος, στηριζόμενος ὁ κ. Pasteur παρεσκεύασεν εἶδος δαμαλίδος (vaccin.)

ὡς εἶδεν ἤδη πράξει τοῦτο διὰ τὸ μικρόβιον τῆς χολέρας τῶν ὀρνίθων.

Κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1881 τὰ πρῶτα πειράματα ἐνδαμάλισμου ἐγένοντο μετ' ἐπιτυχίας λαμπρὰς ἐν Pouilly-le-Fort πλησίον τῷ Melun, καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἐνεδαμάλισαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ προφυλάξεως ἀπὸ τοῦ ἀνθρακος 300.000 προβάτων καὶ 25.000 βοῶν καὶ ἀγελάδων. Εἶναι μέθοδος γενικὴ δημιουργηθεῖσα ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ κ. Pasteur διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ἐπιβλαβῶν ιδιοτήτων τῶν ἰῶν διὰ τοῦ ὀξυγόνου τοῦ ἀέρος. Ἡδὴ ἡ ἐπιστήμη κατέχει 5 τεχνιτὰς δαμαλίδας ὀφειλομένας τῷ Pasteur καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων βεβαίως θὰ αὐξήσῃ τοῦ χρόνου προϊόντος. Ὅθεν ἐὰν ᾖναι ἀληθές, ὡς πιθανὸς εἶναι, ὅτι αἱ πλείστα ἐπιδημικαὶ νόσοι ὀφείλονται ζῶσιν ὀργανισμοῖς ἢ μικροβίοις, συνέπειαι ὅλως νέαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν προφυλάξιν ἀπὸ τούτων παρουσιάζονται εἰς τὸ μέσον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ μικρόβια ταῦτα εἰσὶ φυτικά καὶ ὅτι τὰ σπέρματά των προσφέρονται ὡς οἱ κοινοὶ σπόροι, δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν τὸ νῆμα πολλῶν ἀνεξηγήτων ἐτι φαινομένων. Οἱ σπόροι τῶν φυτικῶν ὄντων ἀναπαράγονται καὶ πολλαπλασιάζονται, τοῦτ' αὐτὸ ὑφίστανται καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων. μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι τὸ πεδῖον τῆς ἀναπτύξεως τῶν καλλιέργειας χρησιμεύει τὸ σῶμα τοῦ νοσοῦντος ἀτόμου. Ὡς οἱ φυτικὴ κόκκοι διατηροῦσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν ζωτικότητά των, καὶ βλαστάνουσι μετὰ μακρὰς αἰώνων σειρὰς, ὡς αἱ πρόσφατοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀνακαλύψαις ἀπέδειξαν οὕτω τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων δύνανται νὰ διατηρήσωσιν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὴν δραστηριότητά των. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ σπέρματα τοῦ ἀνθρακος, τῆς εὐλογίας, τῆς χολέρας, τῆς πανώλους δύνανται καὶ μετὰ πολλῶν ἐτῶν παρέλουσιν νὰ μεταδώσωσι τὴν νόσον. Ἐντεῦθεν ἴσως ἡ αἰφνίδιος ἐξέγερσις τῶν μολυντικῶν νόσων, ἡ ἐξέγερσις σπερμάτων, μετὰ μακρὰν νάρκην εὐρόντων συνθήκας καταλλήλους πρὸς ἀνάπτυξιν των. Ἡ διατήρησις αὕτη τῶν σπερμάτων ἐν τοῖς πτώμασιν, ὁπόθεν δύνανται νὰ ἀναχθῶσιν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους ὑπὲρ τῶν γήινων σκυληκῶν, εἶναι σπουδαιότατον ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἧτις ἤρχισεν εὐτυχῶς νὰ λαμβάνῃ σάρκα σήμερον, τῆς διὰ τοῦ πυρὸς καταστροφῆς τῶν νεκρῶν. Πεποίθαμεν ὅτι καθ' ἡμέραν ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης γίνῃ παντοῦ ἀποδεκτὴ, οὐχὶ ἐλπίγαί ἐπιδημικαὶ νόσοι δεκατίζουσαι τὴν τάλαιναν ἀνθρωπότητα θέλουσιν ἐντελῶς ἐκλείψει.

Ἐκαστος σπόρος ἐξαντλεῖ ἐν τῷ ἐδάφει τὰς πρὸς τὴν βλάστησίν του ἀναγκαῖα στοιχεῖα, καὶ δὲν δύναται πλέον νὰ ἀναβλαστήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἐντεῦθεν αἱ ἀλλαγαὶ τῆς γεωργίας καὶ ἡ ἀμειψιοπορία αἵτινες εἰσὶ τόσον γενικῆς χρήσεως. Ἐπίσης· τὰ σπέρματα τῶν ἐπιδημικῶν νόσων δὲν δύνανται νὰ βλαστήσωσιν· ἐπιτραπήτω ἡ ἐκφρασις, δις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους. Τούντεθεν ἡ συνήθης ἐλλειψὶς τῶν ὑποτροπῶν καὶ ἡ ἀνοσία ἦν σχεδὸν, κατὰ κανόνα, μία πρώτη προσβολὴ συνεπάγεται, τούντεθεν καὶ οἱ δαμαλισμοὶ καὶ ἡ δυνατὴ προφυλάξις καὶ πρόληψις τῶν νόσων τούτων. Τέλος καὶ ἡ θερμότης ὑπερβολικὴ οὕσα καταστρέφει τὴν ζωτικότητα τῶν κοινῶν σπόρων, καταστρέφει καὶ ἐκείνην τῶν ἰοφόρων σπερμάτων, ἡ χρῆσις δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν κατὰ συνέπειαν εἶναι τὸ ἡρωϊκώτερον μέσον καταστροφῆς τῶν ἐπιστημονικῶν σπόρων.

Μετὰ τὰς στοιχειώδεις ταύτας ἀρχάς, ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος τῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς ἐφαρμογῶν τῆς θεωρίας ταύτης τῶν σπόρων.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

Κρονέδης.